

Pozvánka na výstavu obrazů Rudolfa Černého

Městská knihovna v Kostelci nad Orlicí zve na výstavu obrazů akademického malíře Rudolfa Černého, uspořádanou k výroční 100 let jeho narození.

SIMONA KŇOURKOVÁ

KOSTELEEC N. O. – Výstavu si můžete prohlédnout od pondělí 10. ledna ve výpůjční době knihovny.

Akademický malíř Rudolf Černý se narodil v Kostelci nad Orlicí 30. ledna 1922 (+2013), kde také navštěvoval obecnou a měšťanskou školu. Po skončení měšťanské školy se učil u Františka Gutlebena malířem pokojů. Ve svém volnu maloval v přírodě a prohluboval svůj zájem o výtvarné umění. Ve válečné době 1942 byl totálně nasazen jako pomocný dělník na práci do okupované Francie a různých míst západního Německa. V nelidských podmínkách měst stále zasahovaných nálety, kdy šlo o život, se nemohl jako malíř rozvíjet.

Do Verdunu

Po osvobození v počátku roku 1945 odjel z Porýní do francouzského Verdunu, kde strážil zajaté německé vojáky. Po návratu domů pracoval jako malířský dělník a začal zpracovávat motivy z pobytu ve Francii. V roce 1951 absolvoval jednorocní kurz pracujících na vysoké školy v Liberci a téhož roku byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze.

Profesor Nejedlý

Z tohoto období vzpomínal nejraději na svého profesora ve speciálce, na Otakara Nejedlého. AVU absolvoval v roce 1956, ale dále tvořil u prof. Nejedlého v tak zva-

Městská knihovna Kostelec nad Orlicí

Výstava obrazů k výročí 100 let narození akad. malíře Rudolfa Černého

Výpůjční doba knihovny
od 10. ledna do 31. března 2022

ném čestném roce. Ten však zemřel v roce 1957 ještě před koncem školního roku, a tak byl Rudolf Černý poslední žák, který u prof. Nejedlého ukončil studium malířství.

Po návratu z Prahy žil trvale od roku 1957 v Kostelci nad Orlicí. Účastnil se členských výstav krajské pobočky Českého svazu výtvarných umělců v Hradci Králové. V Kostelci nad Orlicí se představil se sochařem Zdeňkem Kolářským na společné výstavě v novém zámku r. 1958. Samostatnou výstavu měl až mnohem později v Orlické galerii a Žamberku.

Byl u zrodu Orlické galerie

V roce 1965 byl požádán, aby vedl právě zakláda-

nou okresní galerii v zámku Rychnově nad Kněžnou. Po těžkých začátcích téměř z ničeho dal se svými spolupracovnicí dohromady galerii výtvarného umění s názvem Orlická galerie. Ta byla po několika letech vysoce hodnocena jak Národní galerií v Praze, tak i ministerstvem kultury. Nákup významných výtvarných děl byl v těchto letech již obtížný, přesto se mu ale podařilo pomo-

ci přátel, především umělců – V. Sedláčka, J. Slavíčka a jeho sestry dr. A. Masarykové, M. Holého, L. Kubíčka, Vrat. Trampoty, umělců z Říček a dalších – tato díla pro galerii získat. Bylo to 13 let obětavé, nesmírně náročné a vyčerpávající práce.

Vlastní výtvarná práce

V roce 1978 Rudolf Černý odešel z Orlické galerie, aby se opět mohl věnovat vlastní výtvarné práci a rekonstrukci svého domu č. 132, Lázním Žofín, který získal v roce 1968 téměř jako demolicí. Vrátil se opět ke svým zamílovaným námětům. Ke stromům ve starých dožívajících alejích pro jejich krásu, životnost a harmonické sepětí s člověkem, ale také ke staré architektuře. Maloval barokní dvorské štíty s piniovými šiškami a jiné objekty stále krásy, kterých se člověk tak často bezcitně zbavuje.

Totální nasazení

Nesmazatelné stopy v jeho tvorbě zanechalo i období totálního nasazení. Francouzská krajina nenechala nikdy žádného výtvarníka lhostejným. Znepokojovaly ho především vojenské hřbitovy z první světové války. Místa, jež dávala možnost přemýšlet o věčném násilí a zbytečnosti válečného krveprolití. Sesuté zákopy a pole křížů kolem Verdunu připomínaly jednu z velkých světových tragédií.

Výpůjční doba kostelecké knihovny

dospělé oddělení

Po 8.00 – 17.30 h
St 7.00 – 17.30 h
Čt 8.00 – 17.00 h

dětské oddělení

Po 12.00 – 17.30 h
St 12.00 – 17.30 h
Pá 12.00 – 16.00 h